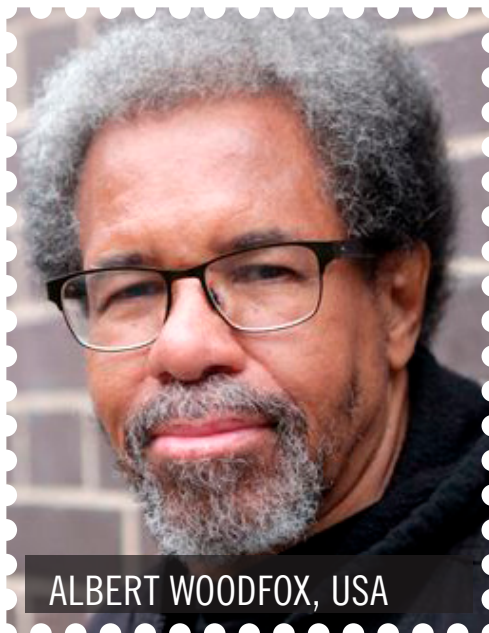

ÚSPĚCHY MARATONU

ALBERT WOODFOX, USA

Krátce po Maratonu psaní dopisů napsal Albert Woodfox ve vězení dopis: „Rád bych poděkoval našim přátelům z Amnesty International a Amnesty USA za jejich pozoruhodnou podporu v posledních letech, která vyvrcholila v nedávné kampani Maraton psaní dopisů v prosinci roku 2015. V důsledku této kampaně jsem obdržel tisíce dopisů z celého světa plné solidarity a podpory. Tyto zprávy zpoza vězeňských zdí se pro mě staly obrovským zdrojem síly, zatímco pokračuji ve svém boji za svobodu.“

Albert Woodfox byl v roce 1973 obviněn z vraždy člena vězeňské stráže, kterou ale nespáchal. Denně trávil 23 hodin na samotce v malé cele, kde nemohl mít žádné osobní věci. Nesměl číst knihy, pracovat, měl zakázané návštěvy. Usvědčení Alberta Woodfoxe z trestného činu vraždy bylo třikrát vyvráceno, teprve v červnu 2015 ale soudce konečně potvrdil jeho propuštění. V pátek 19. 2. 2016, v den, kdy mu bylo 69 let, propustili po 43 letech Alberta na svobodu. Desetiletí izolace a deprivace se těžce projeví na jeho zdraví. Do boje za jeho propuštění se v rámci Maratonu psaní dopisů 2015 zapojily desítky sekce Amnesty po celém světě včetně České republiky.

PAING PHYTO MIN, MYANMAR

„Thangyat je symbol naší demokracie. Prostřednictvím téhle umělecké formy můžeme vyjádřit, co chceme, a zprostředkovat to, co si veřejnost žádá. Útoky proti tomu jsou jasný pokus odvrátit Myanmar od demokratické cesty, kterou se země vydává. A to nedopustíme.“

Paing Pyo Min (22) je členem souboru Paví generace, který se věnuje Thangyatu – tradiční myanmarské verzi slam poetry. Když v roce 2019 myanmarské úřady nařídily všem umělcům, kteří Thangyat předvádí, aby vždy před představením předkládali své texty ke schválení, spolu se svými kolegy se odmítl takové cenzury podrobit. Během série představení kritizovali úřady i armádu a brzy byli zatčeni a následně odsouzeni k šesti letům vězení. Kromě obvinění z „podněcování vojenských důstojníků, aby zanechali svých povinností“ byl Paing obviněn i z „online pomluvy“. Záznamy jejich představení totiž kolovaly internetem.

Po dvou letech strávených za mřížemi byl Paing se dvěma dalšími kolegy předčasně propuštěn z vězení na základě hromadné amnestie, a to i díky podpoře v rámci kampaně Maraton psaní dopisů.

TEODORA DEL CARMEN
VÁSQUEZOVÁ, SALVADOR

Teodora del Carmen Vásquezová, matka tehdy jedenáctiletého syna, čekala v roce 2007 další dítě. Jednoho dne v práci pocítila silné bolesti, stihla ještě zavolat ambulanci, než upadla

SHAKELIA JACKSONOVÁ,
JAMAJKA

„Jste skuteční hrdinové. Vaše odhodlání a oddanost vůči dodržování lidských práv a důstojnosti po celém světě se odráží v podpoře, kterou mají vaše kampaně, a v pozitivních výsledcích, které získáváte pro oběti bezprávní a diskriminace.“

Shakelia Jacksonová spala, když v lednu 2014 jejího bratra Nakieu zastřelila policie. Policie si ho spletla se zlodějem. Ten utíkal kolem jejich domu ve chvíli, kdy šel Nakiea vynést odpadky. Byl tedy zastřelen úplně nevinný člověk.

Podobný čin není na Jamajce bohužel ničím výjimečným. Během posledních deseti let tamní policie zabila přes 2000 lidí. Shakelia se opakovaně snažila, aby byl případ jejího bratra řádně vyšetřen a viníci potrestáni. Místo toho jí ale policie několikrát vyhrožovala a zastrašit se snažila i zbytek rodiny.

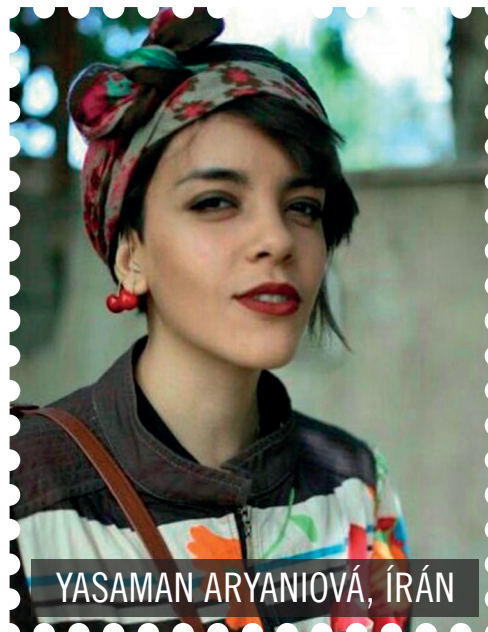
Díky Maratonu psaní dopisů a tlaku lidí z celého světa se na Jamajce začaly implementovat reformy v zákonech tak, aby policejní brutalita nezůstávala nepotrestaná.

do bezvědomí. Po probuzení zjistila, že porodila mrtvé dítě. Vzápětí ji policie zatkla kvůli podezření z vraždy a byla nespravedlivě odsouzena k třiceti letům vězení.

V Salvadoru jsou obvykle ženy, které nedonosí nebo porodí mrtvé dítě, podezřívány z toho, že podstoupily interrupci. Ta za jakýchkoliv okolností zůstává zločinem, dokonce i v případech znásilnění, incestu, nebo i když je ohroženo zdraví matky. Ve vězení strávila Teodora přibližně deset let. Poté, co jí soud snížil trest, ji 15. února 2018 propustili.

MARATON PSANÍ DOPISŮ

AMNESTY
INTERNATIONAL

YASAMAN ARYANIOVÁ, ÍRÁN

Yasaman Aryaniova (25) nesouhlasila s tím, že se ženy v Íránu musí povinně zahalovat. A tak se jako herečka a umělkyně rozhodla na Mezinárodní den žen 2019 uspořádat poetický protest: Na vlak metra napsala heslo „Bílý květ se velkoryse rozvíral a šátek byl jemně odstraněn.“ Potom sundala z hlavy šátek a společně se svou maminkou v koridoru určeném ženám rozdávala bílé květiny.

O několik dní později obě ženy zatkli, obvinili ze „zločinů proti národní bezpečnosti“ a odsoudili na šestnáct let do vězení. Ženám v Íránu, které se zasazují o zrušení represivních a diskriminačních zákonů o nuceném zahalování, hrozí vysoké tresty i vyhrožování nebo špatné zacházení. Od roku 2018 jich v Íránu zatkli a odsoudili desítky.

V únoru 2020 byl trest Yasaman a její mamince snížen na devět let a sedm měsíců, a to i díky 1,2 milionu dopisů napsaných na Yasamaninu podporu.

www.maraton.amnesty.cz

ÚSPĚCHY MARATONU

MARIELLE FRANCOVÁ,
BRAZÍLIE

„Každé ráno mi to pomáhá vstát z postele... to vědomí, že existuje velká celosvětová síť lásky a sounáležitosti“
(Monica Beniciová, Mariellina partnerka).

Marielle Francová byla osmatřicetiletá máma malé dcery. Z pozice radní se sama jako černoška a bisexuálka zastávala černošských žen a LGBT+ lidí. Odsuzovala beztrestné policejní zabíjení, požadovala lepší život v brazilských slumech.

V březnu 2017 se vracela z veřejné přednášky, když byla spolu se svým kolegou zastřelena v autě. Podle expertizy důkazů byli zabiti kulkou z policejní zbraně, vyšetřování se ale vedlo v přísném utajení.

Brazílie je pro obránce a obránkyně lidských práv jednou z nejnebezpečnějších zemí světa – jen v roce 2017 tam přišlo o život nejméně 70 lidí, kteří se stavěli za práva druhých. Alarmující je hlavně beztrestnost policie.

Lidé po celém světě žádali v rámci Maratonu psaní dopisů v roce 2018 řádné vyšetření vraždy Marielle a potrestání viníků. Napsali přes půl milionu dopisů.

V březnu 2019 byli i díky velkému mezinárodnímu tlaku v Riu de Janeiru dva bývalí policisté zatčeni a obviněni z vraždy Marielle. Zavražděna byla jenom proto, že aktivně bránila práva druhých. Dobrou zprávou je, že viníci by mohli být brzy potrestáni.

GERMAIN RUKUKI, BURUNDI

Germain Rukuki pracoval v neziskové organizaci a bojoval za lidská práva. V důsledku nespravedlivého a zmanipulovaného soudního řízení byl v dubnu 2018 odsouzen a uvězněn za „účast na povstaleckém hnutí“, „ohrožení vnitřní bezpečnosti státu“, „útok na autoritu státu“ a „vzpouru“. O rok později rozsudek potvrdil i odvolací soud. V červnu 2020 však Nejvyšší soud zrušil předchozí rozhodnutí a nařídil opětovné projednání odvolání.

Dne 4. června 2021 odvolací soud v Ntahangwě odvolal většinu Rukukiho obvinění. Odvolání proti obvinění ze „vzpoury“ u soudu bohužel neobstálo. Odvolací soud snížil jeho trest na jeden rok vězení.

Burundský obhájce lidských práv je dnes konečně na svobodě.

OBYVATELÉ Z OBLASTI
GRASSY NARROWS, KANADA

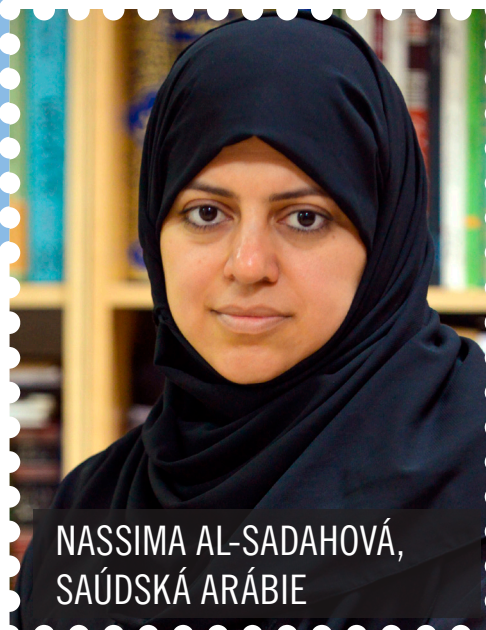
„Připojujeme se k dalším lidem po celém světě, abychom také bojovali proti bezpráví.“

Crystal Swain z Grassy Narrows

Po celá desetiletí čelila komunita domorodého obyvatelstva z oblasti Grassy Narrows v Kanadě otravě rtutí poté, co vláda v šedesátých letech povolila místní továrně vypustit do řeky deset tun odpadu obsahujícího nadměrné množství rtuti. V důsledku toho došlo k devastujícímu znečištění říčního systému a kontaminaci ryb, což způsobilo roky trvající zdravotní a další problémy místním obyvatelům,

MARATON PSANÍ DOPISŮ

AMNESTY
INTERNATIONAL

NASSIMA AL-SADAHOVÁ,
SAÚDSKÁ ARÁBIE

„Síla státu spočívá v jeho přizpůsobivosti a schopnosti porozumět společenským snahám tak, aby chránil práva svých občanů. To zachovává mír a posiluje národní jednotu.“

Nassima al-Sadahová je šíitská spisovatelka a obránkyně lidských práv v Saúdské Arábii. Za práva žen se vždy zasazovala pokojně a nenásilně, přesto dostávala výhrůžky přes Twitter a v červenci 2018 ji zatkli. Celý dlouhý rok strávila na samotce, v naprosté izolaci od ostatních. Ve vězení s ní bylo špatně zacházeno. Přestože má tři děti, nesměla se po celou dobu svého vězení vidět s rodinou a měla povolený pouze jeden telefonát týdně.

Nassima byla dne 27. 6. 2021 propuštěna z vězení, a to i díky Vám všem, kdo jste za Nassimu bojovali v kampaních a psali dopisy!

kterí jsou na rybolovu existenčně závislí. Rybolov je pro místní hlavním zdrojem obživy, zároveň je důležitou součástí jejich kultury a tradic.

V dubnu 2020 byla i díky mezinárodní pozornosti a tisícům dopisů z Maratonu psaní dopisů na podporu obyvatel z Grassy Narrows konečně podepsána dohoda o vybudování pečovatelského zařízení pro lidi postižené katastrofou.

MAGAI MATIOP NGONGO,
JIŽNÍ SÚDÁN

„Děkuji mnohokrát. Nemám slov. Nemáte ponětí, jak jsem šťastný.“

Magaiovi Matiopu Ngongovi z Jižního Súdánu bylo teprve patnáct let, když byl odsouzen k trestu smrti. Vystřelil ze zbraně a odražená kulka náhodou trefila bratrance, který později v nemocnici zemřel. V průběhu procesu mu nebyl umožněn právní zástupce.

Podle mezinárodního i jihosúdánské práva je odsouzení lidí mladších osmnácti let k trestu smrti nezákonné. Trest smrti je v Jižním Súdánu často používán v souvislosti s případy chudých nebo jinak znevýhodněných lidí.

Lidé na celém světě napsali neuvěřitelných 765 000 dopisů nebo vzkazů a díky jejich úžasné podpoře byl v červenci 2020 trest smrti pro Magaie zrušen. Poprvé také získal přístup k právníkovi a mohl podat odvolání. Jeho případ tedy bude znovu řešit soud.

www.maraton.amnesty.cz

ÚSPĚCHY MARATONU

BERNARDO CAAL XOL,
GUATEMALA

Maraton psaní dopisů vedl k propuštění dalšího vězně svědomí. Je jím Bernardo Caal Xol, guatemalský učitel, ochránce přírody a bojovník za lidská práva.

Člen mayského kmene Q'eqchi' se postavil proti výstavbě nové vodní elektrárny na posvátné řece domorodců. Kromě zničení jejího toku by došlo i k ohrožení zdrojů pitné vody pro původní obyvatele. Ti v zemi už mnoho let čelí nařízenému kácení, drancování jejich půdy a omezování lidských práv.

Za svoji kritiku byl Bernardo Caal Xol nespravedlivě odsouzen k sedmi letům vězení.

Na jeho podporu jsme po celém světě odeslali tisíce dopisů, které nezůstaly bez odezvy. Dne 24. 3. 2022 nařídil soud jeho propuštění. Po čtyřech letech je tak Bernardo Caal Xol konečně opět na svobodě, a to i díky vám!

GULZAR DUJŠENOVÁ,
KYRGYZSTÁN

Ratifikace Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením v Kyrgyzstánu. Prezident Kyrgyzstánu v březnu 2019 konečně ratifikoval Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením, díky níž se tisíce lidí začlenily do sociálního a ekonomického života.

Vy jste k tomuto významnému kroku přispěli i díky podpoře Gulzar Dujšenové, obrádkyně práv osob se zdravotním postižením, která zůstala ochrnutá po nezaviněné nehodě, způsobené opilým řidičem. Gulzar se řadu let setkávala se státními úředníky, organizovala školení pro řidiče autobusů nebo pořádala různé akce prostřednictvím sociálních sítí.

V rámci Maratonu psaní dopisů v roce 2018 podpořilo aktivity Gulzar přes čtvrt milionu lidí. Změna, které se jí i díky vaší pomoci podařilo dosáhnout, bude mít pozitivní dopad na tisíce lidí.

MELIKE A ÖZGÜR, TURECKO

Turečtí studenti Melike a Özgür byli zproštěni viny. Od roku 2011 se v kampusu školy Technické univerzity Blízkého východu Pride pochody konaly bez jakýchkoliv omezení. Až do května 2019, kdy ho univerzita nepovolila, studenti tak místo pochodu uspořádali pokojný „protest vsedě“.

Vedení univerzity na ně však zavolalo policii, která shromáždění násilně rozehnala a zadržela 23 studentů včetně jednoho akademika. Většinu z nich později obvinila a hrozily jim až tři roky vězení.

VITALINA KOVALOVÁ,
UKRAJINA

Vitalina Kovalová je mladá aktivistka z Ukrajiny bojující za práva LGBTI+ lidí. Několikrát byla napadena kvůli své sexuální orientaci a účasti na nenásilných protestech. V březnu 2017 se zúčastnila akce u příležitosti Mezinárodního dne žen. Ona i další demonstranti byli napadeni. O rok později se zúčastnila stejného pochodu. Lidé z pravicové skupiny „Karpatska Sich“ po ní hodili červenou barvu, která jí popálila oči. Jen s velkým štěstím nepřišla o zrak.

I díky Maratonu psaní dopisů mohla uspořádat v březnu 2019 další akci, kde již byla účastníkům zajištěna dostatečná ochrana před útoky extremistických skupin.

MARATON PSANÍ DOPISŮ

AMNESTY
INTERNATIONAL

MAHMÚD ABU ZEID,
EGYPT

Egyptský fotoreportér Mahmúd Abu Zeid alias Shawkan je konečně volný. I díky Maratonu byl v březnu 2019 byl Shawkan po pěti a půl letech strávených ve vězení konečně propuštěn.

Mahmúd Abu Zeid, známý jako Shawkan, je egyptský fotoreportér. Na jaře 2016 v Káhiře fotografoval násilné rozeznání pouličních protestů policií. Byl zatčen a přes dva roky držen ve vazbě. Tam byl v rozporu s egyptským právem mučen, hrozilo mu doživotí. To všechno jenom proto, že dělal svou práci a uplatňoval právo na svobodné informace.

„Byli jsme zatčeni hned v prvních třiceti až čtyřiceti minutách střetů. Vzali nám veškeré profesionální vybavení. Ostatní za dvě hodiny zase propustili. Já jsem odešel z domova, jsem abych udělal pár fotek. A vrátil jsem se zpátky za pět a půl roku.“

V březnu 2019 byl po pěti a půl letech strávených ve vězení konečně propuštěn, a to i díky vám všem, kdo jste za Shawkana bojovali a v kampaních psali dopisy!

www.maraton.amnesty.cz